

„ESKYMÁCKÉ DĚTI“

Eskymácké děti, mají školu z ledu,
učí se tam spolu
eskymáckou abecedu.
Eskymácká abeceda,
to vám není žádná věda,
sáňkování, koulování
a hon na medvěda.

„SEDMIKRÁSKA“

Když sluníčko vychází, sedmikráska vstává, - **Dřep, spojit ruce před sebou - zved. do stoje - roste**
načeše si obočí, na motýlky mává. - **Střídavě L a P ruka – náznak češe obočí, pak mává**
Když sluníčko zapadá, sedmikráska chřadne, - **Spojit ruce před stoj, klesání do dřepu sebou**
ke spánku se ukládá, do postýlky chladné. - **Spojené ruce střídavě k L a P tváři - spinkáme**

„CO UŽ UMÍM“

Umím běhat, umím stát,
nad hlavu si ruce dát.
Umím chodit pomaličku,
umím hrát si na žabičku.
Umím chodit jako rak,
Věřte mi to, je to tak.

„OZVĚNA“

Může za to asi vzduch,
ozvěna má špatný sluch.
Když má slova opakuje
začátek vždy přeskakuje .
Když chci z louky pampelišku,
nabízí mi v pytlí lišku.
A když trhám tulipány,
posílá hned na mne pány.

„DOMA“

Každý je doma tam, kde bydlí,
kde má své místo u stolu.
Kde má svou postel a svou židli,
doma jsou všichni pospolu.
Pes má svou boudu, krtek noru,
zajíc má pelech ve křoví.
Vrabčák má hnízdo na javoru,
doma si všichni pohoví.
A šnek je doma ať je kde je,
svůj dům si nosí na hřbetě.
Ať svítí slunce nebo leje,
je doma všude na světě.